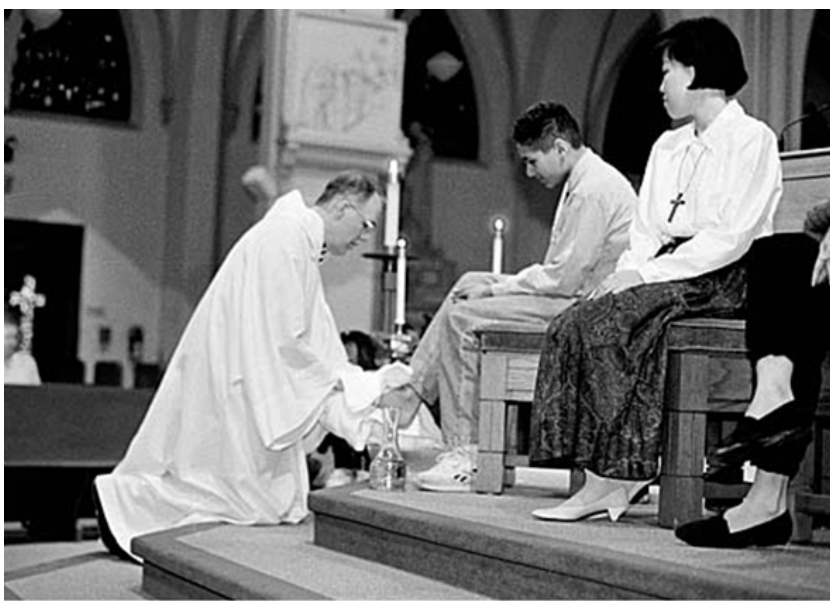

Vägledning vecka 27

Jesus ger oss sin kropp och sitt blod

Vägledning: Hans exempel, delad och utgiven

Denn här veckan kommer vi att se och uppleva den rituella kulmen på vad Jesu liv har handlat om och vad den alltid kommer att betyda. För den som är anklagad för att "äta och dricka med syndare," är detta hans sista måltid på jorden. Denna måltid är ett sätt för oss att minnas och fira vem han är för oss. Det är ett förbund i hans kärlek som både föder oss för vårt uppdrag och ger oss exempel på en tjänande kärlek som kännetecknar vår identitet.

Den här veckan går vi till skådeplatsen för att titta och lyssna. Vi blir en del av upplevelsen som en av personerna i händelsen. Liksom deltagare i den årliga påsk och minneshögtiden av frigivningen från slaveriet i Egypten, går vi in i den här scenen som om det skulle hända oss.

Jesus tar sitt liv i sina händer och ger det till oss, så att vi aldrig kommer att glömma betydelsen av hans liv för oss, där brödet i denna måltid är hans kropp – tagen, välsignade, bruten och utgiven. Vinet är hans blod som är utgjutet för förlåtelse för våra synder. När han säger, "Gör detta till min åminnelse," vet vi att han aldrig vill att vi ska glömma, men vi vet också att han kallar oss till att även bli tagna, välsignade och brutna, så att våra liv kan tömmas ut i tjänst för andra.

När han tar av sig manteln och sveper en handduk runt midjan, får vi en känsla av att Jesus vet att tiden är inne för honom att fullfölja sitt uppdrag. När vi låter honom tvätta våra fötter, kan hela vår reträtt, fram till nu, sammanfattas i detta tecken över hans kärlek till oss. Vår bön att följa honom är nu bekräftad när han kärleksfullt ger oss vårt uppdrag i detta exempel på hans tjänande kärlek. Genom honom har vi blivit förvandlade - för andra på samma sätt som han är för oss.

Från morgon till kväll under hela den här veckan, i alla bakgrundsstunder, kommer mysteriet med vad det innebär att delas och utges, och att hållas ut för att tjäna andra till liv i våra tankar, i vår vilja och önskingar, och i alla våra rörelser.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Använda resurserna denna vecka till bön och eftertanke. Den här veckan ber vi att helt enkelt bara få vara med Jesus, så vi inte skulle missa den fulla kraften av hans gåva till oss, så vi kan låta det tränga in i våra hjärtan under veckan.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

Vi har kommit till en plats på vår resa där vi kan känna effekterna av vårt bedjande vecka efter vecka, om att få se Jesus mer tydligt, att älska honom mer innerligt så att vi skulle få följa honom mer nära, i vår vardag. Vår önskan att få vara Jesu följeslagare, med förståelsens gåvor över friheten för hans uppdrag, sammanfattas i betraktelsen över den sista måltiden. Han har visat oss sitt liv från början och bjöd in oss till att förstå och bli attraherade av hans egen överlåtelse till Gud, mer och mer. Vi är beredda att vara med honom under de sista dagarna av hans liv. Vår önskan och bön är nu helt enkelt att få vara med honom, i medkänsla och kärlek, när han ger bort sitt liv för oss.

Vi börjar med att läsa den välkända berättelsen om den sista måltiden. I scenen som handlar om fotatvagningen, målar Johannes upp en bild av av eukaristins hela innebörd, och hela meningen med vårt lärjungaskap i en enda åtbörd och tecken som avslöjar innebörden av Jesu gåva av sig själv till oss som tjänare.

Det är viktigt att vi låter dessa starka bilder den här veckan bli en del av bakgrunden i vårt liv. Vi kommer att gå igenom veckan med bilden av Jesus som bryter brödet med sina lärjungar, och skickar en bågare vin runt till dem. Kanske kommer vi hela veckan med fotot på skärtorsdagens fotatvagning i tankarna, att bli mycket medvetna om den här bilden av Jesus som fotatvagare.

Hela veckan kan vi känna och uttrycka vår tacksamhet. Vi får uppleva en frid som inte världen kan ge, mitt i våra hektiska och stressade stunder. Hela veckan när vi kör eller går från en plats till en annan, eller håller upp en kopp kaffe, eller helt enkelt stannar upp och hämtar andan, kan vi höra honom säga, "jag har gett er en förebild, gör detta till minne av mig. Han är bruten och hålls ut, för att helt ge sig till vår mycket mänsklig kamp, så att vi kan bli helade och själva bli bröd för världen. Han tvättar våra smutsiga fötter för att visa oss, att vi inte behöver behålla någon del av oss för oss själva, borta från hans kärleksfulla beröring, så att vi inte behöver frukta att beröra andra med hans egna mjuka, medkännande famn.

Ju mer vi låter konkreta händelser och rörelser i veckan kopplas ihop med dessa mysterier, desto kraftfullare kommer denna betraktelse att bli. Varje måltid, varje handling av generositet eller tjänst, varje gest emot någon annan, varje "ja" den här veckan, kan föra oss nära tillbaka in i dessa scener för ett ögonblick av förening.

Kanske reflektionen kommer att vara innesluten till en speciell måltid vi planerar med vår familj eller nära och kära. Kanske vi kan planera att ändra våra rutiner under en timme den här veckan och nå ut att beröra, hålla, eller trösta någon som behöver det den här

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

---

veckan. Kanske kommer vi den här veckan att stanna upp och nedteckna våra egna "med dessa eller med liknande ord. . ." för att uttrycka vår tacksamhet.

För resan

Denna vecka har vi tittat på när Jesus fullföljer sin Faders kärleksfulla plan för honom och för oss själva. Vi uppmanas att lyssna på ett nära samtal när han lämnar den sista måltiden som han har med sina nära vänner. I Lukas 22:24, uppstår en liten tvist om vilken av dem som kommer att vara störst. Det är så mänskligt av dem men hans svar vänder upp och ner på allt för dem, och likaså för oss själva.

Den förnämsta sitter vanligtvis vid bordet och de mindre betydelsefulla betjäna, "Men jag är bland er som er tjänare." Han har sagt det, och sade det till dem vilka han bott tillsammans med alla sina dagar.

Vi vänder sedan till det trettonde kapitlet i Johannesevangeliet och vi ser mänsklighetens och Guds tjänare med en handduk omkring sig, knäböja sig inför dessa vänner, när han tvättar deras fötter. Vi stannar upp vid Jesus, vid foten av Petrus, som motsätter sig denna förnedring. Vi tittar på Jesus ögon när han ser på sin kära vän. Petrus har följt Jesus från den ödmjuka upplevelsen när Jesu berättar för honom om var och hur han ska fånga fisk och har förbryllats många gånger sedan dess. Detta kan trots allt vara för mycket. Jesus uppmanar honom igen för att sedan komma efter honom. "Låt mig få tvätta dina fötter."

Betjänten påbörjar sin finaste uppenbarelse i dessa sista scener av frälsningens stora händelse. Han har gett dem ett enkelt sätt att minnas honom och hans odödliga kärlek genom att han delar livets bröd med dem. Han har även gett dem ett sätt att leva i minnet genom att bjuda in dem till att tvätta varandras fötter, på vilket sätt som det kan låta sig göras och "göra det till minne av mig." Betjänten har uppmanat alla sina vänner att följa honom denna dag då han slutför sin mission att älska hela mänskligheten.

För oss är dessa dagar menade till ett mycket allvarligt iakttagande och lyssnande. Ignatius inbjuder oss att komma nära och låta våra föreställningsförmåga föra oss bedjande in i Jesu närvaro. Vi kan vara på knä bredvid Petrus eller sitter vid ett bord då brödet bryts och minnas Påskens stora händelse. Vi låter honom tvätta våra fötter, eller kanske också står vi emot denna milda gest av ömhet. Kanske går vi in i diskussionen om vårt eget begär efter makt och storhet och inte för att vara en av våra systrars och bröders tjänare vid bordet.

Med dessa eller med liknande ord

Käre Jesus,

"Herre, Du kan inte mena mig!" Det är min reaktion när jag läste historien om den sista påskmåltiden med dina vänner. Jag är en av dina vänner, och när jag sitter runt bordet, så full av kärlek och beundran för dig, känner jag det väldigt häpen när Du talar om att en av oss kommer att förråda dig. "Du kan inte mena mig!" Jag vill ropa detta tillsammans med Judas. Hur skulle jag någonsin kunna förråda den som älskar mig så oändligt mycket?

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Jag är så rörd av din mänsklighet vid denna måltid. Berättelsen börjar med att du säger att Du alltid har älskat dem som följer dig, och du älskade dem ända till slutet, och jag känner det i kväll, i denna nära krets tillsammans med dig. Du hade älskat oss alla, de som följt dig väldigt nära från början och de av oss som stod tillbaka, och väntade tills vi kunde vara säkra på att du verkligen skulle frälsa oss.

Nu är vi alla är samlade runt bordet, och du säger att vi, dina närmaste vänner, kommer att förråda dig. Du ser så ledsen ut när du säger det. Hur distraherad ser du ut när du tänker på de kommande dagarna. Jag vill vara med dig i din oro och ångest. Jag vill vara med dig och stödja dig, käre vän, eftersom jag känner din rädsla. Mest av allt vill jag försäkra Dig om att jag inte kommer att förråda dig. Därefter tar Du av dig manteln och börjar tvätta våra fötter. Snälla, Herre, inte mina fötter!

De är så stinkande och smutsiga och mina naglar är trasig. Jag gillar att hålla dem gömda i mina sandaler, och inte visa dem för någon, särskilt inte för dig. Men du är så mild när du tar fram mina fötter under mina kläder där jag stoppade dem och tvättar dem rena. I det ögonblick du böjer dig djupt över mina nytvättade fötter och kysser dem, inser jag att de ställen där jag kan låta Dig älska mig djupast är på den plats där jag är mest generad, och de delar av mig som jag vill dölja för andra, - mina svagheter.

Du frågar om vi förstår vad du gjorde. Du har tjänat oss genom att tvätta våra fötter. Ditt rike handlar om att tjäna, inte om att bli omhändertagen. Gör detta för varandra, säger du. Slutligen, tror jag att jag börjar förstå vad du har talat om så länge. Det handlar om att ta hand om varandra, tvätta varandras fötter och tjäna varandra på de mest ödmjuka sätt. Du har smort mina fötter med din kyss och sänt mig på denna resa för att följa i dina fotspår.

Kan jag följa dig? Jag är inte säker, Jesus. Jag vet att jag älskar dig och vill vara som du. Jag är rädd att jag kommer att förråda dig. Och jag vet att fastän det gör dig ledsen, så är mina brister den plats där jag behöver dig mest. Det är där du alltid kommer att vara med mig.

Men ikväll vill jag vara med dig, käre vän. Låt mig sjunga en psalm tillsammans med Dig som avslutning på denna väldigt förtrolig middag, innan vi går ut i trädgården för att be. Låt mig hålla din hand i denna lång natt. Jag känner Din kärlek till mig så djupt och jag känner din kallelse att följa dig på den här resan för att tjäna andra såsom du hart gjort.

Tack för att du har kallat mig. Jag kommer att vaka med dig, Herre..

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,
Låt denna dag ge dig pris och ära.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Läsningar:

Matt 26:17-30

1 Kor 11:23-26

Johannes 13:1-30

Psalm 116

Överväg att dela dessa nådegåvor du tar emot med andra ” En plats att dela dina erfarenheter på sidan (["En plats att dela med sig av sina erfarenheter»](#)). Och, låt oss be för varandra. Detta skulle kunna ge många andra människor möjligheter att dra nytta nåden som erbjöds dig och nådegåvorna som ges till dig kan hjälpa andra på ett sätt som du aldrig får veta, i att bygga upp mod och andras tro.

